

Lieve vrienden

Eindelijk nog eens nieuws voor jullie vanuit Lomé, Togo.

Mijn excuses voor het lange uitblijven van mijn brief. Na het lezen ervan zal duidelijk zijn waarvoor hier mij niet altijd de tijd rest.

Eerst en vooral, **mijn beste wensen voor 2010** voor iedereen.

We zijn al eind januari, maar het is nooit te laat om alle goeds te wensen aan mensen die nauw aan het hart liggen.

Een jaar om er weer met frisse moed en vol energie tegen aan te gaan.

En daar ontbreekt het mij niet aan.

Integendeel, eens te meer gemotiveerd.

Ik mag wel zeggen dat ik 4 drukke maanden achter de rug heb met ontzettend veel nieuwe ervaringen.

De kerstperiode, een vrij drukke periode in de weeshuizen, is goed verlopen.



Eerst was er een kerstfeestje in het kleuterschooltje in Assome. Een heel aangenaam klasje, dat enorm geoefend heeft om een mooi feestje in elkaar te steken. De kleuters hebben in een sketch weergegeven hoe hun dag verloopt in hun klasje. Schitterend om te zien.

In het weeshuis waren de kinderen zeer actief met het maken van kalenders voor de sponsors van hun weeshuis.



Ze hebben getekend, geschilderd en het beste van zichzelf gegeven om een geslaagde kalender te kunnen overhandigen. De tekeningen werden dan op bladen gekleefd met de data erop. Het resultaat mocht gezien worden.



Bedankt trouwens voor het nodige papier en kleurpotloden en stiften om te kunnen werken. Een lekkere kerstmaaltijd aanbieden aan deze kinderen, is voor hen een héél mooi gebaar en ze zijn er heel dankbaar voor. Zalig om de smullende snoetjes en glunderende oogjes te zien

Ook voor de straat- en strandkinderen was het Kerstmis en Nieuwjaar.
Ze hebben er werkelijk van genoten.



Rond Nieuwjaar was het feest in de kindergevangenis samen met de straatkinderen.
Lekkere maaltijd, muziek, zang en dans.
Voor de gevangeniskinderen verschilde de dag van alle andere eentonige dagen.

Zelf heb ik eindejaar gevierd bij vrienden.

Jammer genoeg ben ik een heleboel foto's kwijt door een heel bizar gebeuren daar ter
plaatse. Ik vertel jullie dit later wanneer ik in België ben.

Een héél apart verhaal.

Onder andere de foto's van Ria, een dame die gevierd werd omdat zij 10 jaar in Togo
werkt aan allerhande projecten. Zij wordt hier als het ware op handen gedragen door de
Togolezen voor al het goede werk dat zij verricht.

Een mooie mis, een mooi feest met heel veel mensen rondom haar.

Ze verdient dit dubbel en dik en iedereen heeft er enorm van genoten.

Ondertussen hebben de dagen terug hun normale gangetje en heb ik steeds mijn werk
met dagelijks de kinderen op te vangen en te verzorgen in de weeshuizen. Soms horen
de nachten daar ook bij.

Af en toe met hen een uitstapje naar zee doet hen echt in vreugde leven. Ze genieten
ervan.



Daarnaast werk ik ook 3 namiddagen in de week met de strandkinderen, kinderen die
dag en nacht op het strand leven. We gaan sinds enkele weken met hen 's zondags naar
de kerk. Voor hen een hele opoffering naast hun vrije leventje op straat en strand
(volgens hen althans), maar toch doen ze het en dat is te bewonderen.

Verder één voormiddag met de kinderen in de gevangenis. De bedoeling is ze een andere kijk op het leven te geven en ze uit de criminaliteit te houden.

Ik mag wel zeggen dat het mij niet onaangeroerd laat als je ze hoort praten. Je creëert er een band mee.

En dan nog wat tijd doorbrengen bij de straatkinderen. Ze raad verschaffen en helpen met hun schooltaken.

Een goed gevulde week dus waarin ik goed moet puzzelen om alles geprogrammeerd te krijgen.

Buiten dit alles ga ik samen met Ria nog projecten bekijken.

Zo zijn we in het dorpje Medjume geweest waar Ria een dispensarium gaat bouwen en de mensen er zal voorzien van water.

Weer een schitterend project waar de bevolking zeer gebaat mee zal zijn. En uiteraard heel dankbaar.

In een ander dorpje zal dan weer een al gebouwd dispensarium gerenoveerd worden.

Eén van de jongeren in het centrum voor de straatkinderen heeft een enorm zangtalent. Vandaar dat ik hem de kans heb gegeven om zijn liedje in de studio tot zijn recht te brengen. Hij heeft zijn eerste single op cd.

Voor hem een ongelooflijk mooi cadeau. Hopelijk kan hij zich in de toekomst een beetje opwerken met zijn muziek.

Waarom iemand zulke kans niet geven, ze hebben er zelf de middelen niet voor.

Een zalig gevoel om iemand zo gelukkig te zien.



Ja, we proberen iedereen een beetje gelukkig te maken en een kans te geven om zich te ontplooien.

Ons werk hier vraagt veel geduld en opoffering, maar het resultaat heeft toch zulk een grote waarde.

Zulke gevoelens en ervaringen kan men nooit in geld betalen.

Het is een rijkdom apart dit te mogen ervaren en voelen.

Wat ons project betreft, afgelopen week werden de papieren voor het terrein geregeld.



Hier in Togo, zijn héél véél problemen bij de verkoop van terreinen. Alle mogelijke addertjes onder het gras en problemen i.v.m. het terrein zijn nu voor de toekomst uit den boze. Dat is zowat het allerbelangrijkste begin van alles. Dus, we kunnen op onze twee oortjes slapen.

De bouw start binnenkort. Wanneer het dak van het college dat ze daar bouwen erop ligt, wordt gestart met de realisatie van ons project.

Dan hebben we immers het personeel en het nodige materieel dat ze gebruiken ter beschikking voor ons.

Ik zit dan wel in België wanneer de bouw volop bezig is. Een beetje jammer natuurlijk, ik had er graag aan meegeholpen.

Anderzijds kan ik mij dan in België nog extra inzetten om op financieel vlak ook mijn inbreng te doen.

Onder andere met presentaties in scholen, hard werken en dingen te organiseren met de vzw. Wat ook heel belangrijk is.

Wanneer ik dan terug naar Togo vertrek, in welke maand is nog niet direct bepaald, is het wel definitief.

Een grote stap waar ik nooit spijt van zal hebben.

De band die ik nu al heb met mensen en kinderen waar ik mee werk, is ongelooflijk.

Wat moet dat dan niet zijn wanneer je je eigen weeshuis met je eigen geplaatste kinderen hebt. Een onbeschrijflijk gevoel dat je ook moeilijk kunt verwoorden.

Ik stel voor dat iedereen later eens een bezoekje brengt om dit te kunnen ervaren.

Dit zal ons, mij en de kinderen, veel plezier doen.

Ik bedank jullie allemaal nog eens extra voor al de steun die ik al kreeg en die jullie de laatste maanden nog gegeven hebben.

Ik blijf het steeds herhalen, zonder jullie is het project niet haalbaar.

We hebben steun nodig op allerlei vlakken, moreel en financieel.

Ik hoop dat jullie erin blijven geloven, en dat we met z'n allen "fier" mogen zijn op wat er verwezenlijkt zal worden. Het zal mooi zijn !!!!!!!!!!!

Ik blijf er in alle geval voor gaan, met of zonder tegenwind, de kinderen hebben er nood aan. Dat is mijn doel in mijn verdere leven.

Bedankt ook voor de mensen in de vzw, jullie doen schitterend werk, zonder jullie zou het niet kunnen.



Om het in 't Togolees te zeggen, samen met de kids,

Akpeloo !!!!